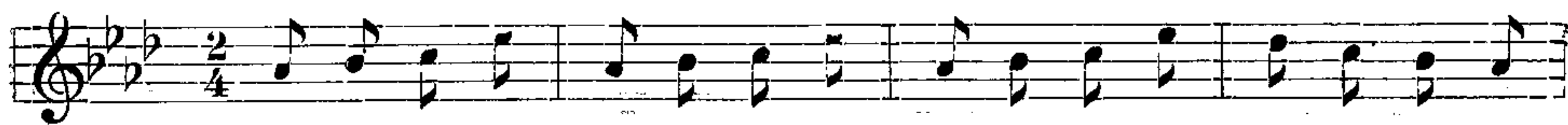

1334.

Z Pozlovic.

Mírně.

V Pozlo-vi-cích tři u - li - ce, sú tam dív-ky ši - ba - li - ce,

sú tam děv - ča - ta bo - ha - té, chcú za hu - bĕn - ku tři zla -

té.

V Pozlovicích tři ulice,
sú tam dívky šibaľice,
sú tam děvčátka bohaté,
chcú za hubĕnku tři zlaté.

Já sem sa šel pánu ptati
mám-li za ňu toľej dati,
za tú hubĕnku spaniľú,
a ľebo mám jít za inú.

U susedů všeci spíja,
žádného tam nepustíja;
enom Jozefka nespala,
tá na Lojzíčka čekaľa.

1335.

Z Viškovce u St. Hrozenkova.

Rázně.

Za na - ší - ma hum - ny vy - ka ně - vy - ka, vy - ka ně - vy - ka,
a jak ňa ně - ľú - bíš něch cja vred myká, něch cja vred myká

vy - ka, ně - vy - ka,
něch cja vred my - ká.

Za našima humny
[: vyka, něvyka, :]
a jak ňa neľúbíš,
[: něch cja vred myká. :]

Za našima humny
[: močjár, němočjár, :]
ty Hrozenké dzjĕvky
[: jak starý kočjár. :]

Za našima humny
[: oves, něoves, :]
jak že ma něvezmeš,
[: treba sa obĕs. :]